Lietas arhīva Nr. C-3442-20/42
ECLI:LV:RVPT:2020:1204.C30344220.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2020. gada 4. decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
rakstveida procesā izskatīja civillietu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/Nosaukums A/" vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 25. novembrī prasītāja SIA Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/Nosaukums A/" cēlusi vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. A/, kurā, pamatojoties uz likumu "Par dzīvokļa īpašumu" 12. pantu (redakcijā līdz 2009.gada 31. decembrim), 8. pantu un 12. panta pirmo daļu (redakcijā līdz 2011. gada 1. janvārim), Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktu, 13. pantu, Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumu Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamās mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", Civillikuma 1402., 1587. 1753., 1754. pantu, lūgts piedzīt no atbildētāja prasītājas labā apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu no 2019. gada februāra līdz 2019. gada septembrim 1069,83 EUR, nokavējuma naudu 63,48 EUR un tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] Prasītāja, atbilstoši statūtu 3.1. punktam, kopš 1993. gada 19. augusta veic daudzdzīvokļu nama /adrese/ apsaimniekošanu.

Atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, īpašnieks.

[1.2] Prasītāja savas saistības ir izpildījusi pilnībā un nodrošinājusi atbildētājai visus komunālos un apsaimniekošanas maksas pakalpojumus.

Ar 2014. gada 22. maija prasītājas biedru atkārtotās kopsapulces lēmumu (3. punkts "Par ūdens skaitītāju īpašumtiesību jautājumu") nolemts dzīvokļu īpašumos turpmāk skaitītāju nomaiņu veikt uz prasītājas rēķina, nosakot, ka īpašuma tiesības uz skaitītājiem tiek noteiktas prasītājai.

2018. gada decembrī konstatēts, ka atbildētājs savā dzīvoklī patvaļīgi ir nomainījis ūdens skaitītājus.

Ar biedru 2018. gada 4. decembra kopsapulces lēmumu noteikts, ka gadījumā, ka atbildētājs atsaka veikt ūdens skaitītāja nomaiņu, viņam tiks aprēķināta maksa par patērēto ūdeni atbilstoši starpībai starp mājas kopējo ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu.

Atbildētājs ūdens skaitītājus, atbilstoši prasītājas biedru kopsapulces lēmumam, nav nomainījis joprojām un maksa par patērēto ūdeni atbildētājam tiek aprēķināta atbilstoši 2018. gada 4. decembra prasītājas biedru kopsapulces lēmumam.

[1.3] Atbildētāja komunālo maksājumu un apsaimniekošanas maksas parāds uz prasības pieteikuma sastādīšanas dienu ir 1069,83 EUR, kas izveidojies no 2019. gada februāra.

Ar prasītājas 2010. gada 9. decembra atkārtotas kopsapulces lēmumu (protokols Nr. 53) apstiprināts, ka par maksājumu kavējumu tiek piemērotas soda sankcijas – nokavējuma nauda 0,1 % apmērā par katru maksājumu kavējumu uz prasības pieteikuma sastādīšanas dienu.

Nokavējuma nauda, kas būtu jāmaksā atbildētājam par maksājumu kavējumu uz prasības pieteikuma sastādīšanas dienu ir 63,48 EUR.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu, atbildētājam 2020. gada 7. janvārī uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts paziņojums, kurā ietverts izraksts no Civilprocesa likuma 74. panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām, kopā ar prasības pieteikumu un paskaidrojuma veidlapu. Termiņš paskaidrojumu iesniegšanai noteikts līdz 2020. gada 7. februārim.

[3] 2020. gada 5. februārī tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, ka prasību neatzīst.

Paskaidrojums pamatots uz Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumu Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 14. punktu un 15.1. apakšpunktu, Civillikuma 1656. pantu, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 23. maija spriedumā lietā Nr. SKC-25/2012 un 2016. gada 15. novembra sprieduma lietā Nr. C1711212 (SKC-8/2016) paustajām atziņām, un šādiem argumentiem.

[3.1] Prasītāja nosūtījusi atbildētājam brīdinājumu par aukstā un karstā ūdens skaitītāju maiņu katrā dzīvoklī prasītājas apsaimniekotajās mājās.

2019. gada 5. martā atbildētājs iesniedza prasītājai iesniegumu, informējot, ka atbildētāja dzīvoklī par viņa līdzekļiem SIA "/Nosaukums S/" uzstādījusi jaunus antimagnetiskos ūdens skaitītājus "/Nosaukums M/" B klases. 2018. gada 11. jūlijā veikta ūdens skaitītāju verificēšana un dokumenti nodoti prasītājai.

[3.2] Atbildētājs regulāri iesniedz prasītājai ūdens skaitītāju rādījumus par ūdens patēriņu, bet prasītāja, izrakstot rēķinus, tos neņem vērā.

Atbildētāja dzīvoklī skaitītāji uzstādīti par atbildētāja līdzekļiem, līdz ar to arī to verifikāciju veica atbildētājs par saviem līdzekļiem. Normatīvajiem aktiem, kas regulē ūdens skaitītāji verificēšanu ir augstāks spēks, nekā prasītājas sapulces lēmumiem. Turklāt prasītājas sapulces lēmumi, kas ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem, nav spēkā.

Atbildētājs lūdzis prasītājai veikt pārrēķinu atbilstoši iesniegtajiem ūdens skaitītāji rādījumiem un izslēgt no rēķiniem aprēķināto ūdens starpības maksu. Prasītāja minēto lūgumu nav izpildījusi, bet turpina iekļaut rēķinos ūdens starpību.

Atbildētājs nepiekrīt aprēķiniem par ūdens patēriņu, tāpēc maksā par pakalpojumiem, kurus atzīst.

[4] Tiesa 2020. gada 29. oktobra tiesas sēdē, uzklausot prasītājas pārstāves un atbildētāja pilnvarotās pārstāves lūgumus un viedokļus, nolēma atlikt lietas izskatīšanu un grozīt lietas izskatīšanas kārtību, nosakot, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā 2020. gada 4. decembrī, nosakot termiņu papildus paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2020. gada 12. novembrim.

[5] 2020. gada 10. novembrī tiesā saņemti atbildētāja papildus paskaidrojumi, ka atbildētājs prasību neatzīst.

[6] 2020. gada 13. novembrī tiesā saņemti prasītājas papildus paskaidrojumi, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā, jo lēmums par ūdens skaitītāju nomaiņu 'pieņemts ar prasītājas biedru kopsapulces lēmumu un atbilstoši normatīvajam regulējumam ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem.

2018. gada 4. decembra prasītājas biedru kopsapulcē tika ziņots, ka ūdens skaitītāji uz prasītāja rēķina /adrese/ nomainīti 6 dzīvokļos, kā arī

ziņots, ka atbildētāja dzīvoklī skaitītājs nomainīts patvaļīgi. Ņemot vērā minēto, sapulcē nolemts atbildētāja dzīvoklī veikt piespiedu ūdens skaitītāju nomaiņu vienotā kārtībā par prasītājas līdzekļiem. Tāpat nolemts, ja atbildētājs atteiksies veikt ūdens skaitītāju nomaiņu, viņam tiks aprēķināta maksa par patērēto ūdeni atbilstoši starpībai starp mājas kopējo ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu.

Prasītājas biedru kopsapulce tika sasaukta atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likumā un prasītājas statūtos noteiktajai kārtībai.

Atbildētāja dzīvoklī ūdens skaitītāji atbilstoši prasītājas biedru kopsapulces lēmumam netika nomainīti, tāpēc atbildētājam ir jāmaksā ūdens patēriņa starpība.

Atbildētājam vairākkārt sūtīti paziņojumi un brīdinājumi par nepieciešamību nomainīt ūdens skaitītājus prasītājas biedru kopsapulces lēmumos noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu un atbildētāja paskaidrojumiem, pušu papildus paskaidrojumiem un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir noraidāma.

[7.1] Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka pušu starpā nav strīda par to, ka prasītāja apsaimnieko daudzdzīvokļu dzīvojamo māju /adrese/ (23.-33. lietas lapa) un ka dzīvoklis Nr. 6 šajā mājā pieder atbildētājam (12. lietas lapa).

Tāpat pušu starpā nav strīda par to, ka prasītājas biedru kopsapulcēs pieņemti lēmumi par ūdens skaitītāju uzstādīšanu un verificēšanu uz prasītājas rēķina (skat. *izrakstu no prasītājas biedru kopsapulces 2014. gada 22. maija atkārtotās kopsapulces protokola Nr. 83,* 120. lietas lapa) un par to, ka tiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav ievērojuši ūdens skaitītāju uzstādīšanas un verificēšanas kārtību, ir pienākums apmaksāt ūdens patēriņa starpību (skat. *prasītājas biedru kopsapulces 2018. gada 4. decembra protokolu Nr. 112-K*, 36.-41., 66. lietas lapa).

Pušu starpā pastāv strīds par prasītājas tiesībām aprēķināt atbildētājam ūdens patēriņa starpību un prasītājas rīcību nepieņemt atbildētāja nodoto ūdens skaitītāju rādījumus.

[7.2] Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12. pantu (redakcijā līdz 2009.gada 31. decembrim), 8. pantu un 12. panta pirmo daļu, otrās daļas 1. un 2. punktu, ceturto un piekto daļu, (redakcijā līdz 2011. gada 1. janvārim), kā arī Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 8. punktu, 13. pantu, atbildētājam ir pienākums piedalīties daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekošanā un apmaksāt pakalpojumus, ko viņš saņēmis.

Tāpat tiesa atzīst, ka atbildētājam saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta pirmo un piekto daļu, 27.[2] panta pirmo daļu un otrās daļas 5. punktu un Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta pirmo daļu, otrās daļas 5. un 8. punktu, trešo un ceturto daļu, atbildētājam ir saistoši dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, tai skaitā, par lietošanas tiesību aprobežojumu noteikšanu, ievērojot normatīvo aktu prasības, tai skaitā attiecībā uz ūdensapgādes, iekārtu un ietaišu ierīkošanu, būvniecību vai pārvietošanu, un atsevišķu vai visu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību uzdošanu pārvaldniekam un to atsaukšanu.

Tomēr, kā izriet no lietas materiāliem lēmumu par kārtību kādā tiks nomainīti un verificēti ūdens patēriņa skaitītāji pieņēmusi nevis daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopība, bet gan prasītājas – dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības – biedru kopsapulce.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 29. augusta spriedumā lietā Nr. C30729910, SKC-138/2017, pausta atziņa, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir kopīpašuma pārvaldes institūcija kuras sastāvā ietilpst visi dzīvokļu īpašnieki neatkarīgi no tā, vai viņi ir nama apsaimniekošanai izveidotās sabiedrības dalībnieki. Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrības biedru kopsapulce ir pašas sabiedrības, nevis kopīpašuma pārvaldes institūcija, tāpēc sabiedrības biedru kopsapulcei nevar piešķirt kompetenci, kāda ar likumu nodota dzīvokļu īpašnieku kopībai.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka, ņemot vērā to, ka par ūdens skaitītāju nomaiņu dzīvokļos /adrese/, lēmumu ir pieņēmusi nevis šī nama dzīvokļu īpašnieku kopība, bet gan kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulce, atbildētājam nebija pienākums ūdens skaitītājus nomainīt vai verificēt prasītājas biedru kopsapulces lēmumos noteiktajā kārtībā.

[7.3] Tiesa atzīst, ka atbildētāja dzīvoklī ir uzstādīti ūdens patēriņa skaitītāji un tie atbilst prasītājas ieteiktajiem ūdens patēriņa skaitītājiem (67.-70., 71. lietas lapa). Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbilstošo noteikumu Nr. 1013 15. punktam (šeit un turpmāk ievērojot Civillikuma 3. pantu, atsauce tiek veikta uz normu redakcijā no 2014. gada 6. novembra līdz 2019. gada 21. novembrim) arī skaitītāju verificēšanu bija jānodrošina atbildētājam.

Atbildētājs par ūdens skaitītāju uzstādīšanu un verificēšanu ir informējis prasītāju, kā arī regulāri nodevis šo ūdens skaitītāju rādījumus (76.-77., 83.-85. lietas lapa).

Prasītāja tiesai nav norādījusi, ka tā atbilstoši noteikumu Nr. 1013 14.[1] punktā noteiktajam būtu lūgusi atbildētājam nodrošināt tās klātbūtni skaitītāja pievienošanas vietas noplombēšanā. Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu atteicies ielaist prasītājas darbiniekus savā dzīvoklī, lai tie pārbaudīt uzstādītos skaitītājus. Prasītājas 2018. gada 23. jūlija brīdinājumu (35. lietas lapa) tiesa par tādu neatzīst, jo tajā norādīts, ka prasītājai nav izdevies iekļūt kādā dzīvoklī /adrese /, nevis atbildētāja dzīvoklī. Savukārt pienākuma ielaist dzīvoklī prasītājas pārstāvjus, lai nomainītu ūdens skaitītājus, atbildētājam nebija sprieduma [7.2] punktā norādīto apsvērumu dēļ.

Kā izriet no prasītājas 2019. gada 31. janvāra rēķina prasītāja ir pieņēmusi atbildētāja nodotos ūdens skaitītāja rādījumus un, balstoties uz tiem, aprēķinājusi maksu par atbildētāja faktiski patērēto ūdeni (14., 85. lietas lapa).

No minētā izriet, ka līdz 2019. gada janvāra beigām prasītāja atzina par derīgiem atbildētāja 2018. gada 11. jūlijā (67.-68. lietas lapa) uzstādītos skaitītājus un nodots rādījumus, un tai nebija šaubu par tiem. Prasītāja tiesai nav norādījusi uz tādiem apstākļiem, kas no 2019. gada februāra lika tai sākt apšaubīt atbildētāja dzīvoklī uzstādīto skaitītāju neatbilstību normatīvo aktu prasībām vai uz pamatotām šaubām par to, ka atbildētāja dzīvoklī uzstādītie skaitītāju rādījumi ir nepareizi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītājai nebija pamatota piemērot noteikumu Nr. 1013 19., 19.[1] un 23. punkta (redakcijā no 2014. gada 6. novembra līdz 2019. gada 21. novembrim) nosacījumus un aprēķināt atbildētājam ūdens patēriņa starpību.

[7.4] Prasītāja norādījusi, ka atbildētāja parāds par apsaimniekošanu un komunālo pakalpojumu maksājumiem no 2019. gada februāra līdz 2019. gada septembrim ir 1069,83 EUR.

Kā izriet no atbildētāja paskaidrojumiem un konta pārskata (86. lietas lapa) atbildētājs apmaksājis prasītājas izrakstītos rēķinus pilnā apmērā, izņemot prasītājas aprēķināto ūdens patēriņa starpību, kā arī veicis maksājumus par faktiski patērēto ūdeni.

Pārbaudot prasītājas iesniegtos rēķinus (14.-22. lietas lapa) un izvērtējot atbildētāja argumentus un iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka parāda 1069,83 EUR summu veido starpība starp prasītājas aprēķināto ūdens patēriņa starpību un atbildētāja faktiski patērēto ūdens daudzumu, par kuru viņš informējis prasītāju.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība daļā par parāda 1069,83 EUR piedziņu ir noraidāma.

[7.5] Tā kā pušu starpā nebija noslēgts līgums, tad saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu, pušu tiesiskās attiecības tiek izšķirta, pamatojoties uz likumu.

Sprieduma [7.2.-7.4] punktos tiesa norādījusi argumentus, pamatojoties uz kuriem prasītājai nebija tiesību aprēķināt atbildētājam maksu par ūdens patēriņa starpību. Ņemot vērā minēto, prasītājai atbilstoši Civillikuma 1753., 1754., 1756., 1757. pantu, 1759. panta 1. punktu un 1765. panta pirmajai

daļai, nebija tiesību aprēķināt arī nokavējuma procentus, jo nepastāv galvenais parāds, kuru prasītājam būtu jāmaksā un kura samaksas termiņu viņš būtu nokavējis.

[8] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punktu, trešo un ceturto daļu no prasītājas atbildētāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītos izdevumus 170 EUR.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 44., 93., 97., 193., 204.[1], 250.[25] pantu un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/Nosaukums A/" vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/Nosaukums A/" /pers. A/ labā ar lietas vešanu saistītos izdevumus 170 EUR.

Piedzītos naudas līdzekļus ieskaitīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, kontā Nr. /konta numurs/, AS "Swedbank".

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā, LV-1050.

Spriedums atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantam sastādīts 2020. gada 23. decembrī

Tiesnese Baiba Ozoliņa